

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Кзз 1133/2015
24.12.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Горана Чавлине, Драгана Аћимовића и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног С.М., због кривичног дела тешка телесна повреда из члана 121. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног С.М., адвоката З.А., поднетом против правноснажних пресуда Другог основног суда у Београду К 4769/12 од 25.03.2015. године и Вишег суда у Београду Кж1 203/15 од 13.10.2015. године, у седници већа одржаној дана 24.12.2015. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног С.М., као основан, па се ПРЕИНАЧУЈУ правноснажне пресуде Другог основног суда у Београду К 4769/12 од 25.03.2015. године и Вишег суда у Београду Кж1 203/15 од 13.10.2015. године, тако што се према окривљеном С.М., на основу члана 422. тачка 2) Законика о кривичном поступку

ОДБИЈА ОПТУЖБА

да је дана 16.07.2016. године, око 12,00 часова у Београду, у ул. ... у урачунљивом стању, свестан свога дела и желећи његово извршење, и свестан забрањености истог, тешко телесно повредио оштећеног малолетног С.С., тако што је оштећеног више пута ударио отвореним шакама десне и леве руке у главу, услед чега је оштећени задобио тешку телесну повреду у виду распрснућа бубне опне левог уха,

чиме би извршио кривично дело тешка телесна повреда из члана 121. став 1. Кривичног законика.

Трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава.

Образложење

Пресудом Другог основног суда у Београду К 4769/12 од 25.03.2015. године, окривљени С.М., оглашен је кривим, због кривичног дела тешка телесна повреда из члана 121. став 1. КЗ, па му је изречена условна осуда, тако што је

утврђена казна затвора у трајању од шест месеци и истовремено одређено да се ова казна неће извршити уколико окривљени у року од три године, од дана правноснажности пресуде не изврши ново кривично дело. Истом пресудом окривљени је обавезан да на име трошкова кривичног поступка плати суду износ од 107.222,62 динара, а на име паушала износ од 10.000,00 динара у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења, а оштећени С.С. је ради остваривања имовинскоправног захтева упућен на парницу.

Пресудом Вишег суда у Београду Кж1 бр.203/15 од 13.10.2015. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног С.М., а првостепена пресуда је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног С.М., адвокат З.А., због повреда закона из члана 485. став 1. тачка 1) у вези члана 485. став 4. ЗКП – члан 438. став 1. тачка 1), члан 438. став 2. тачка 1) и члан 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд преиначи побијане пресуде тако што ће одбити оптужбу према окривљеном С.М., јер је за исто дело већ правноснажено осуђен, или га ослободи од оптужбе, јер дело за које је оптужен није кривично дело или да укине побијане пресуде и списе предмета врати првостепеном суду на поновно суђење.

Врховни касациони суд је у смислу члана 488. став 1. ЗКП, након достављања примерка захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, одржао седницу већа у смислу члана 490. ЗКП, о којој није обавестио Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, налазећи да њихово присуство седници већа није неопходно и да није од значаја за доношење одлуке, на којој седници је размотрио списе предмета са пресудама против којих је захтев поднет, па је по оцени навода и предлога у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног С.М. је основан.

Основано бранилац окривљеног у поднетом захтеву за заштиту законитости указује да је побијаним правноснажним пресудама, тиме што је окривљени С.М., оглашен кривим за кривично дело тешка телесна повреда из члана 121. став 1. КЗ, учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП, јер постоји околност (правноснажно пресуђена ствар) која трајно искључује кривично гоњење окривљеног за наведено кривично дело.

Наиме, у прекршајном поступку против окривљеног С.М., који је окончан доношењем правноснажног решења градског судије за прекршаје у Београду X – 174 Уп бр.190707/06 од 12.07.2007. године, окривљени С.М. оглашен је одговорним што је учинио прекршај из члана 6. став 3. Закона о јавном реду и миру и кажњен новчаном казном у износу од 5.000,00 динара. Према чињеничном опису решења Градског судије за прекршаје у Београду, овај прекршај учињен је на тај начин што је окривљени дана 16.07.2006. године у 17,00 часова у ул. ... код броја ... реметио јавни ред и мир, тако што је малолетном С.С. више пута задао ударце отвореном шаком у пределу главе који је почео да бежи, али га окривљени С.М. сустиже и шутира у пределу дебелог меса.

Из описа радње кривичног дела тешка телесна повреда из члана 121. став 1. КЗ, која је окривљеном С.М. било стављено на терет у предметном кривичном поступку, оптужницом Кт 2140/2006-08 од 12.12.2008. године и истом сагласног чињеничног описа дела у изреци и образложењу побијане првостепене пресуде којом је окривљени оглашен кривим за то дело, а која пресуда је потврђена другостепеном пресудом, произлази да чињенични опис кривичног дела у питању одговара чињеничном опису наведеног прекршаја из члана 6. став 3. Закона о јавном реду и миру, јер се опис кривичног дела односи на истог окривљеног, С.М. и исти животни догађај који се одиграо у истом временском и просторном оквиру (16.07.2006. године, у Београду у ... улици), као и на исту радњу извршења окривљеног према истом оштећеном, а која је у битном описана на истоветан начин, као у поменутом решењу Градског судије за прекршаје. При том, околност да опис прекршаја из члана 6. став 3. ЗЈРМ не садржи опис тешке телесне повреде оштећеног као последице радње окривљеног (задавање више удараца осуђеном у пределу главе), која последица и није обележје тог прекршаја, није од утицаја и не мења суштински истоветан чињенични опис догађаја у оба поступка, јер је таква последица према природи радње окривљеног, била позната и у време извршења дела и покретања прекршајног поступка.

Одредбом члана 4. став 1. ЗКП, прописано је да нико не може бити гоњен за кривично дело за које је одлуком суда правноснажно ослобођен или осуђен, или за које је оптужба правноснажно одбијена или је поступак правноснажно обустављен.

Забрана поновног суђења у истој ствари, односно забрана гоњења и кажњавања за исто дело, која је као основно начело кривичног законодавства Републике Србије садржано у цитираној одредби ЗКП, и као апсолутно и неповредиво право на правну сигураност гарантована Уставом Републике Србије (члан 34. став 4), и обавезујућим нормама међународног права (члан 14. став 7. Међународног пакта о грађанским и политичким правима; члан 4. Протокола 7. уз Европску конвенцију за заштиту људских права и основних слобода), подразумева немогућност покретања и вођења казненог поступка против неког лица, за дело које произлази из истих чињеница или чињеница које су у суштини исте као оне које су основ оптужбе за казнено дело у ранијем поступку против тог лица који је правноснажно окончан.

Имајући наведено у виду, Врховни касациони суд налази да се у конкретном случају ради о правноснажно пресуђеној ствари, која околност трајно искључује кривично гоњење, због чега је побијаним правноснажним пресудама учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП, на коју се, из напред изнетих разлога, основано указује, у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног С.М.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је, усвојио захтев браниоца окривљеног и одлучио као у изреци ове пресуде тако што је отклањајући учињену битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП, преиначио побијане пресуде и на основу члана 492. став 1. тачка 2) ЗКП, у вези са чланом 422. став 1. тачка 2) ЗКП, према окривљеном С.М. одбио оптужбу за кривично дело тешка телесна повреда из члана 121. став 1. КЗ.

Записничар – саветник
Весна Веселиновић, с.р.

Председник већа - судија
Јанко Лазаревић, с.р.